

Lakoma

Székesfehérvári 2019. november 17.
VASÁRNAP
5. SZÁM

XXI. Egressy Béni Országos
Színjátszó Fesztivál

Édes álmok

A XXI. „Bénifeszt” utolsó versenyelőadását a füleki Apropó Kisszínpad interpretálásában láthatta a közönség.

Az Apropó vezetője, Szvorák Zsuzsa az idén újból egy komolyabb darabhoz nyúlt, amit „apropósítottak”, így hozva azt közelebb a közönséghez és magukhoz. Egy mély filozófiai drámáról beszélünk, amely az élet értelmére keresi a választ. Egy ember bekerül a rovarok világába, ahol észreveszi, hogy a legocsmányabb emberi tulajdonságokkal került szembe. Gyűjtögető, vagyonszerző rovarok, a közösséget vakul és gátlástalanul szolgáló hangyák és a bogarak,

akik bármit elkövetnek családjuk jólétéért.

Ez a Čapek-darab egy nem könnyen emészthető filozófiai groteszk. Ennek ellenére a csoportnak ez nem okozott akadályt. Amit nagyon szerettem, az a diákok tudatos jelenléte a színpadon.

Senki nem esett ki az egyedien megformált, vibráló rovar szerepéből, sőt sugárzott a tekintetük. Óriási energiákat szabadítottak fel.

Az előadást számomra az élőzene koronázta meg, a hangulatos melódiák, amikre fantasztikus koreográfiák készültek. A díszletről és a jelmezekről is kell pár szót ejteni. Olyan közönséges tárgyakat használtak, ami nem sok embernek jutott volna az eszébe, mégis ezek tették egészé a produkciót.

Az Apropó idén is bebizonyította nekünk, hogy ők nem egy csoport, hanem egy csapat, és akármire nyúlnak, az különleges és egyedi lesz.

Elfogult vagyok egy kicsit, mivel füleki származású vagyok. Az Aproó színjátszó csoportot régóta figyelem. Sok sikeres darabjuk volt, ez egy újabb feldolgozás volt. Érdekes volt, lejöttek a karakterek. Nagyon tetszett a zenekar, legfőképp az, hogy élőzene volt, nem hangeffektusokat használtak. A jelmezek is kitűntek, na meg persze Szvorák Zsuzsa rendezése mindig magas színvonalú.

Tamás

Nekem először zavaró volt, nem értettem pontosan, miről volt szó. Később felfogtam mi a lényeg, és már tetszett. Élveztem, jó volt.

Petra

Nekem nagyon tetszett az egész, szerintem nagyon jól megcsinálták. Nagyon ügyesek voltak.

Edina

Az elején lassan indult be, vontatottnak tűnt. Végül belejöttek, gyorsabban történtek a dolgok, és úgy már nagyon is élvezhető volt. A koreográfiák is nagyon szépen ki voltak dolgozva.

Peti

Tripla ágyfoglalás – ágyjelenet nélkül

Mi a teendő, ha egy titkos viszonyt folytató párocska végre együtt szeretne tölteni néhány órát? Kell keresni egy üres lakást, ahol találkozhatnak. Lehetőleg egy barát lakása legyen, hogy ne kerüljön pénzbe, és ne is maradjon nyoma a titkos találkának holmi vendégkönyvben. És mi van akkor, ha egy kedves és barátságos házaspár éppen üres lakását szíve szerint három illegális párocska is kihasználná egyszerre, és ráadásul komoly anyagi érdekek fűződnek ahhoz, hogy egy bizonyos nagyon prűd hölgy a tiltott szexualitásnak legkisebb nyomát se találja meg ugyanabban az üres lakásban?

Erre egyszerű válaszolni: akkor káosz van. Mindenki másnak mondja magát, mint aki, végül már senki sincs tisztában az érdekeltek egymáshoz fűződő viszonyaival, mert a látszatok mást mutatnak, mint amit a szereplők egymásról hisznek, ráadásul az egésznek semmi köze a valósághoz.

A Ray Cooney – John Chapman szerzőpáros mestere a situációs komédiának és káoszteremtésnek. A *Kölcsönlakás* című komédia garantáltan közönségsikerré válik, ha egy színjászó csapat legalább minimálisan ért a színjátszáshoz.

A Budapestről vendégként érkezett Közjegyzők Színjászó Köre tagjai pedig értenek hozzá. Jól hozták a figurákat, jól használták a helyzetkomikumokat. A kezdeti lassúbb tempót, az első két dialógus vontatottságát leküzdve egyre gyorsabbra pörgették az előadást, a közönség vette a lapot, és sokat nevetett. Az első jelenetek bizonytalanságát azonban nem ártana a mozgások és gesztusok aprólékosabb kidolgozásával biztosabbá tenni, és a lakástulajdonosnő és jó barátnője, illetve a lakástulajdonos és jó barátja közti dialógusból is ki kellene húzni minden nélkülözhető mondatot, hogy tempósabb és dinamikusabb legyen a kezdés. És akkor még élvezhetőbbé válik az, ami amúgy is erősen megmozgatta a nevetőizmokat.

Kozsár Zsuzsanna

Bakik

A fokozott munkatempó miatt, mindenféle igyekezetünk ellenére is sikerült hibákat ejtenünk az idén kiadott Lakomákban. Be kell valljam, ezek nagyobbik hányada elsősorban a tördelésből adódott.

- Ilyen volt például az, hogy a Nefisz és a Fesztysek közös produkciójának nézői véleményei valahogy kimaradtak a szombati számból. A csoportoktól elnézést kérünk, a kimaradt szondát a lap alján közöljük.
- Hogy a következő eset kinek a számlájára írható, azt nem tudom, de a zsűri valahogy összekeveredett a képen – nem úgy ültek, ahogy az a leírásban szerepelt. Hihetetlen, mik meg nem történnek, nem igaz? És hogy Hogy ki-ki volt, azt döntse el mindenki legjobb tudása szerint (a rossz megoldás már adott):

Regős J.	Juhász D. J.	Körömi G.

Gaboda László (tördelő)

Szonda: Nefisz, Fesztysek

A gyerekek nagyon élvezték a színjátszást. Remélem, hogy lelkesedésük még sokáig kitart.

Névtelen

Nagyon lapos volt, ismétlődtek a poérok. Díjaznám azt, hogy fiatalok, és lehetett látni, hogy csoporton belül is megvolt az összhang, tehát hogy így is tudtak jól működni. A darabválasztás viszont nem volt jó. Nem voltak jól kitalálva a szerepbeosztások, párbeszédék. De az összhang a csapaton belül működött, igyekeztek egymást erősíteni. Hangulatosak a fiatalok. Van jövője, folytatni kell és egy kicsit más utat kipróbálni.

Vera

A Nefiszesek és Fesztysek közös előadásán látszódott, hogy nemcsak úgy össze van rakva a darab, hanem tényleg sokszor volt elpróbálva. A gyerekeket az sem zavarta, ha esetleg beszélget a nézőtér, hogy ha valaki jött-ment a színpadon kívül. Nagyon profin kezelték, hogy nem egy olyan helyiségben játszanak, ahol mindenki nagyon figyel rájuk. Nem estek ki a szerepükből, és természetesen mozogtak a színpadon.

Andi

A zsűri tagjai (balról jobbra):

Regős János, színész, rendező, író, Magyar Szín-Játékos Szövetség elnöke (Budapest);

Juhász Dósa János, újságíró, színházi szakember, a Vasárnap hetilap felelős szerkesztője (Balofala);

Körömi Gábor, drámapedagógus, a gyermekszínház és tehetség gondozás szakembere (Budapest).

A fesztivál fődjia
MEG+növünk (Komárom)

A fesztivál nívódíja
Zsákszínház (Fülek)

A fesztivál nívódíja
Vár-lak (Torna)

A legjobb rendezés díja
Szvorák Zsuzsa (Apropó Kisszínpad, Fülek)

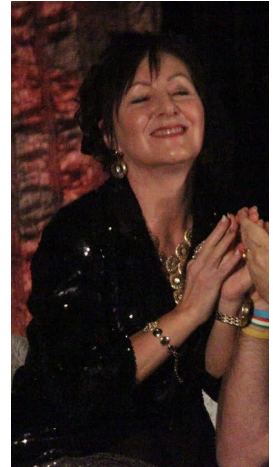
Gulyás László

A legjobb férfi alakítás díja
**Gulyás László (Zsákszínház,
Fülek)**

A legjobb női
alakítás díja
**Krompasky
Marianna (Vár-
lak, Torna)**

Krompasky
Marianna

A zsűri különdíja
Karakterábrázolásért és
dramaturgiai munkáért
**Vezekényi Görbetükör
(Pozsonyvezekény)**

Đurdík Ágoston

Németh Péter-díj – A legígéretesebb
tehetség díja
**Đurdík Ágoston (MEG+növünk,
Komárom)**

A Csemadok
Kassa-környéke
Területi Választmányának díja
A legjobb epizódszereplőnek
**Rózenfeld Ilona
(Zsákszínház, Fülek)**

Rózenfeld Ilona

A Lakoma szerkesztőségének díja

MEG+növünk (Komárom)

Szepsi város polgármesterének díja

A közösségépítő munkáért

Cserépszín Hagyományőrző Csoport (Makranc)

Buzita község polgármesterének díja

A csoport ígéretes indulásáért

NEFISZ (Nemesócsa) és Fesztysek (Ógyalla)

A Csemadok Szepsi Alapszervezetének díja

A merész darabválasztásért

Bodrogközi Színhátszók (Királyhelmece)

A Csemadok Buzitai Alapszervezetének díja

Az érzékeny téma színvonalas tolmácsolásáért

Pinceszínpad (Kassa)

Hájek Viktória

A Szepsi Városi Művelődési
Központ díja

Psyché igen erős, átélt alakításáért

**Hájek Viktória
(Pinceszínpad, Kassa)**

Egy vendégelőadás kudarca

Fesztiválunk záróakkordjaként a Hidasnémetiből érkező Tizenhárom Komédiás Színhátszó Kör zenés drámának nevezett, Kopogtatás nélkül című előadását láthatta a nagyérdemű. Aki kicsit is járatos a magyar irodalomban, az kopogtatás nélkül is rájöhetett, hogy a darab valamilyen módon összefügg majd József Attilával. A játsszók ráadásul feltüntették a forrást is: az Én, József Attila című musical alapján készült a feldolgozás.

Nos, ez a záróakkord sajnos nagyon hamisra sikeredett. Amit a színpadon láthattunk, tipikus esete volt annak, hogyan nem szabad valamit színre vinni.

Kezdjük mindjárt a szereplők korával és alkatával. Számomra legfeljebb egy diák színhátszó csoport irodalmi feldolgozásánál, versszínházánál fogadható el, ha a szereplők kora eltér azon valós személyek korától, akiket a játsszók megszemélyesítenek. Vágó Márta 1928-ban, 25 évesen ismerkedett meg a költővel, tiszteletlenség egy középkorú, inkább nagymamaszerepre alkalmas hölgygel megjeleníteni őt. Kozmutza Flóra szintén csak harmincas évei elején járt, amikor József Attila életébe lépett, őt is idősebb nő játssza a hidasnémetieknél. A főszereplő is csak annyiban emlékeztet a nagy költőre, hogy mindkettejüknek van bajusza. Csupán a színészek legnagyobbjai vetemedtek arra, hogy ötvenévesen vagy hatvanévesen is elhitessék velünk, mennyire fiatalok és szerelmesek. Törőcsik Mari erre az illúzióteremtésre bármikor képes volt. De ilyenek csak elvétve akadnak még a képzett színészek között is.

Ha egy amatőr társulat József Attilával akar foglalkozni, állítson össze egy versfeldolgozást – de ne akarja a valós személyek életét színre vinni, és szerelmes jeleneteket imitálni, ez ugyanis több mint kínos.

Másik bökkenő a műfaji meghatározás. Az előadás nem volt zenés dráma, a szereplők nem énekeltek, még csak playbackről sem, csupán az eredeti musical néhány megzenésített verse szólt meg olyan diszkrét hangerővel, hogy alig volt hallható. Történt mindez csak azért, hogy közben a behúzott függöny mögött

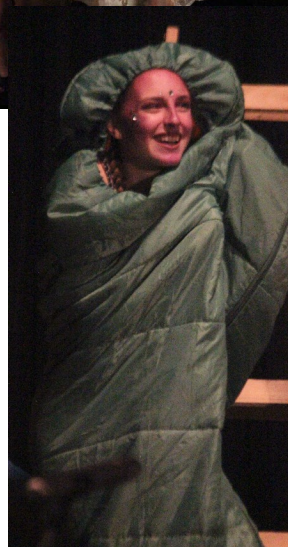
létrejöhesen az átrendezés, aminek szintén nem volt sok értelme. Főleg volt ki-be hurcolásni egy-egy széket, íróasztalt vagy ágyat, és három percen át üres függönnyel mulattatni a nézőt, a darab minden ötödik-hatodik percében. Jó térbeli elrendezéssel, állandó díszlettel és némi színpadi fénnel megoldhatók lettek volna az egyes helyszínek, hiszen az a néhány bútor csak jelzőként szolgált.

A szereplők mondandójukat szinte érzelmek nélkül, minimális hangsúlyozással és nem megfelelő hangerővel adták elő, a mondatok java beleveszett a függönybe vagy elhalt a térben, mielőtt a néző füléig eljutott volna. A monoton szövegfelmondásból kiemelkedett a József Attilát alakító Varga Tibor játéka, aki gyenge partnerei ellenére is sokat kihozott saját szerepéből. Ám ez még így is nagyon kevés volt ahhoz, hogy élvezhető előadás szülessen, és valamennyien fellélegeztünk, mikor végre jött a vonat.

Kozsár Zsuzsanna

(utó)Lakoma – 19. évfolyam, 5. szám
Szepsi, 2019. november 17. vasárnap
www.egressyfeszt.gportal.hu

Főszerkesztő: Kozsár Zsuzsanna
Szerkesztők: Horňák Lili, Görög László
Tördelő: Gaboda László
Fotók: Gecse Attila